

Nem vagy az a fa

Nem vagy az a fa,
ki sűrű vadonban őröd lombodat:
s mindenkinek, régtől ismerős. . .
Te – az a fa vagy,
ki sűrű vadonban őröd lombodat:
az lát csupán, ki épp arra halad.
S hogy a sorsod ez – ne búsítson el!
Csak az a fontos, hogy állsz, létezel:
táplál a vadon. . .
Csak egy a fontos: az, hogy sasmadár
ül az ágadon.

Lothár László fordítása

Egy gólya szállt az udvarotokba

Egy gólya szállt az udvarotokba,
s nyomában por kerekedett.
A kutyátok kicsi, dundi kölyke
felvinnyogott a gyönyörtől. . .
Először esett, hogy gólya szállt az udvarotokba.
Csudamód megörültél. . .!
A gólya, lépdelni kezdett rangos-kecsesen.
Galambjaid rebbent raja szökött föl,
s dévaj kedvvel nyilallt kertek magasán.
A gólyához mentél ezután. . .
Az kitarta szárnyát, ám föl mégse repült.
Ívbe kecsesült, havas nyakát simogattad,
s mint fehér hóra szilaj eső,
zúdult a madár szárnyára hajad.
És ekkor – a másik gólya szállt le udvarotokban.
Két gólya volt már, együtt lépegető. . .
Te nézted őket,
s mélyen sajnáltad magányos magadat.

Lothár László fordítása